

כה. וְכִי שָׁם תַּעֲלֶזְנָה הַגְּוִיֹּת
 וְתִשְׁבְּנָה נִפְשׁוֹת לַמְּנוּחִים
 כו. רֵאֵה נָא גַם־רֵאֵה דוֹדִי וְהִבֵּן א'
 וְסוּר מִמּוֹקְשִׁים צָנִים וּפְתִים
 כז. וְאַל תִּשְׁיֹאֲךָ חֲכָמָה יוֹגִית
 אֲשֶׁר אֵין לָהּ פְּרִי כִּי אִם פְּרָתִים כ'
 כח. וּפְרִיָּהּ כִּי אֲדַמָּה לֹא רְקוּעָה
 וְכִי לֹא אָהֳלִי שַׁחַק מְתוּחִים
 כט. וְאֵין רֵאשִׁית לְכָל־מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית
 וְאֵין אַחֲרִית לְחִדּוּשׁ הַיְרֻחִים
 ל. שְׁמַע דְּבָרֵי גְבוּרָה גְּבָכִים
 בְּנוֹיִים עַל־יְסוּד תְּהוּ וְטוּחִים
 לא. וְתָשׁוּב לָךְ בְּלֵב יוֹקֵם וְנָעוּר
 וּפָה מְלֹא בָרֵב שׁוֹגִים וְשִׁיחִים
 לב. וְלָמָּה זֶה אֲבַקֶּשְׁלִי אֲרָחוֹת
 עַקְלָקְלוֹת, וְאַעְזוֹב אִם אֲרָתִים ?

הערות דשד"ל

א) האיש אשר היה מגנה נסיעת ר"י הלוי לא"י לא היה (או לא היה מתראה) אפיקורוס
 הכופר במציאות האל ובנבואה ובנפלאות, כי או לא היה ר"י הלוי משיב לו בדברים
 לקוחים מספרי הקדש ודברי רז"ל, אך נראה כי האיש ההוא כתובחתו אשר כתב לר"י
 הביא טענות מיוסדות על החקירה לברה, בלי לחוש כלל להרגשת הלב המתחמם בזכרון
 ימי קדם, ומעיו יהמו באהבת אנשים או ענינים שהיו נכבדים ואהובים, אע"פ שזה
 כמה כבר מתן או נתבטלו, והמשורר מזהירו שלא יתפלסף בדרכי חכמה יוגית.

ב) אין לה פרי כי אם פרחים, ואם יש לה פרי, זה פריה, שהיא מלמדת קדמות
 העולם, ושמעולם לא נרקעה הארץ ולא נמתחו השמים, אלא כטן שאנו רואים אותם
 עתה, כך היו תמיד וכך יהיו לנצח נצחים.